

saameget mere Anledning, som det ad denne Veie vil blive vedkommende Embedsmænd muligt selvfølger med Ministeriets Villigelse, at indrømme Forpagterne af deres Jorder, der ere bundne ved Kontrakter paa længere Aaremaal, en Redjøttelse i Afgifterne svarende til den, som andre Besiddere af Jord- eiendomme paa Grund af Konjunkturerne almindeligt have været villige til at indrømme Forpagtere. Da der nu, efter hvad der ovenfor er anført, ikke kan være Tale om at lade disse Jndtægter indgaa i Statskassen, maa der altsaa foregaa en Forandring i den Maade, hvorpaa Afdraget fastsættes. Som det vil ses gaar Ministeriets Forslag ud paa, at Beregningen fremtidig kun skal foregaa paa Grundlag af de sidste 5 Aar, og at det saaledes fastsatte Afdrag kun skal gjælde for de næste 5 Aar, hvorpaa en ny Beregning skal finde Sted. Ved saaledes at beregne Gjennemsnit efter ifkun 5 Aar vil man bringe Resultatet betydelig nærmere den virkelige Jndtægt i de kommende Aar, og i det Beregningen skal gjentages hvert femte Aar, vil der altid være Udgang til, hvis Jndtægten alligevel skulde have afvejet væsentlig fra den beregnede, at bringe denne Afvigelse til at ophøre. Selvfølger vil der altid kunne blive nogen Forskjel mellem de 2 Beløb, men dette er Ulemper, som ere uadskillige fra Begrebet om Hjemmeindtægt, medmindre man da vilde gaa saa vidt, at beregne Afdraget paa ny for hvert Aar efter det foregaaende Aars Hjemmeindtægt, en Fremgangsmaade som imidlertid vilde foranledige et Arbeide, som efter Ministeriets Formenting ikke staar i Forhold til den ringe Ulempe, som derved skulde afhjælpes. Derimod har man fundet det rigtigt udtrykkelig at udtale, at Gjennemsnittet ikke skal være bindende for Fastjøttelsen af Hjemmeindtægten, naar det af de foreliggende Data klart fremgaar, at den tid-

ligere Jndtægt for Embedet vil falde bort eller dog blive forskjellig fra den Gjennemsnittet udviser. Det har altid været antaget af Administrationen, at man ikke behøvede ved Fastjøttelsen af Hjemmeindtægten at tage Hensyn til en Jndtægt, om hvilken det var godtgjort, at den ikke for Fremtiden vilde forekomme. Men det synes ikke mindre naturligt at tillade at se bort fra Gjennemsnitsberegningen, naar det oplyses, at Jndtægten i det kommende Jemaar vil indgaa med et bestemt andet Beløb end Gjennemsnittet udviser. Dette Tilfælde kunde efter den gjældende Regel, hvor Fastjøttelsen af Afdraget gjælder hele Embedstiden, ikke let forekomme; men naar Fastjøttelsen kun skal gjælde for en Tid af 5 Aar, vil den lettelig kunne forekomme med Hensyn til Jndtægter af Jord, f. Ex. naar der kort før et Jemaars Udlob er afsluttet en ny Forpagtningskontrakt om Jorden eller en Del af denne med en fast Pengesgift, der er forskjellig fra den som Gjennemsnittet medfører henholdsvis for det hele Jordtilliggende eller for en Del af dette, og denne Kontrakt derhos er bestemt til at gjælde for hele det kommende Jemaar eller længere.

Medens Loven selvfølger nærmest tager Sigte paa de Embedsmænd, der blive ansatte efter Lovens i Kraft Træden, vil det med Hensyn til de tidligere ansatte Embedsmænd, for hvilke Afdraget alt er fastsat for deres hele Embedstid i Overensstemmelse med de gjældende Love og af hvilke flere, som det vil ses af det foregaaende, ligesaa deres Embedstiltredelse have lidt betydelige Tab paa Grund af den hidtil gjældende Beregning af Hjemmeindtægten, formentlig findes billigt at indrømme ogsaa disse Ret til at gaa ind under den nye Lovs Regler, naar de inden den i Loven satte Frist fremsætter Begjæring herom.